

Komjáti Károly (Budapest, 1896. márc. 8. – 1953. júl. 3. Budapest) – zeneszerző. Tanulmányait a budapesti zeneakadémián végezte a zongora- és zeneszerzési tanszakon (1911-15). Tanár Budapesten, korrepetitor Berlinben, Brémában (1920), majd ismét Budapesten, ahol később az Apollo-kabaré igazgatója. 1927-től Nagyváradon, Marosvásárhelyen, majd Kolozsváron színházi karnagy (1930-ig). Az új magyar zene híveként Bartók Béla mellett foglalt állást a marosvásárhelyi Székely Naplóban (1932).

Szerzeményei: dalok, vonósnégyesek, egy zongoratrió és a *Samum* c. szimfonikus költemény; megzenésítette Ady, Babits, Kosztolányi, valamint több erdélyi költő verseit. Fő műfaja az operett. Tizenegy operettjéből jelentősebb a *Kóristalány* (1918), *Pillangó főhadnagy* (1918), *Három a tánc* (1923), *Harapós férj* (1931, átdolgozva *Ipafai lakodalom*, 1949), *Éjféli tangó* (1932, német színpadokon is), *Antoinette* (1937).

(B. A.)